

[Chr. Christiansen.]

nogen Mulighed for at samle Partierne om en effektiv Lovgivning paa dette Omraade.

Det fremgaar af Betænkningens Bemærkninger, at Udvalgets konservative Medlemmer ikke har ønsket at stille Ændringsforslag. Grundene hertil har vi hørt her i Salen fra det ærede Medlem Hr. Koch, og vi har faaet det understreget ved de Forhandlinger, der gik forud indenfor Udvalget. Man faar den Opfattelse, at det konservative Folkeparti nærmest er af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag er alt for vidtgaende, ja man er endda af den Mening, at den gældende Lærlingelov ogsaa er for vidtgaende overfor Erhvervslivet, overfor Haandværk og Industri. Endelig har man ogsaa fra konservativ Side ment at maatte fastholde det uforstaaelige Krav, at der skal være en særlig Lærlingelov for Handelen.

Det maa i høj Grad beklages, at de konservative Medlemmer af Udvalget har indtaget en absolut afvisende Stilling. Det er da sket mange Gange, at Repræsentanter for det konservative Folkeparti har fremhævet, at de var i Besiddelse af meget mere social Forstaaelse, end andre Partier er det; men jeg tror nok, at det ikke er helt rigtigt. Det foreliggende Lovforslag maa i hvert Fald i høj Grad betegnes som en social Lov, en Beskyttelseslov for den Arbejderungdom, som søger at uddanne sig.

Det er blevet fremhævet ogsaa under Diskussionen i Dag, at det er nødvendigt, at vi bevarer Mesterlæren, den gode gamle Mesterlære, og det tror jeg, at man fra alle Sider kan være enig om. Men saa er det ogsaa nødvendigt, at Lovgivningsmagten indfører saadanne Beskyttelsesbestemmelser, som passer til den industrielle og maskinelle Udvikling, som har fundet Sted i Erhvervslivet med en omfattende Specialisering og Rationalisering, og det er i Virkeligheden det, som det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for; ellers tror jeg, vi kan naa saa vidt, at Mesterlæren kun bliver et Ord uden Indhold og Mening, og at vi kommer til at stille Lærlinguddannelsen overfor saadanne Vilkaar, at Vanskeligheder i Samfundet vil opstaa i uanet Omfang, og at der ogsaa deraf vil fremkomme økonomiske Byrder. Og dette var dog egentlig ikke rigtigt.

Lærlingeloven af 1921 opfyldte ikke de Ønsker vedrørende Lærlinguddannelsen, som var fremme den Gang, og det er af den Grund, at det foreliggende Lovforslag er fremsat. Hvad angaar Kravet fra konservativ Side om en særlig Lærlingelov for Handelen, er dette Krav ikke ledsaget af

andre Argumenter end dem, der er kendt fra tidligere Behandlinger af Lærlingelovgivningen, og disse Argumenter har heller ikke denne Gang haft nogen mærkbar Overbevisningskraft i det Udvalg, som har været nedsat. Det er maaske ogsaa rigtigt at henvise til, at Dansk Handels- og Kontor-medhjælperforbund i en Henvendelse til Udvalget netop ogsaa har sagt et Ord angaaende dette Spørgsmaal, idet det siger, at det betragter det som ganske unødvendigt, at der findes en særlig Lov for Handelen. Jeg tror ikke, der er vægtige Grunde, som kræver denne særlige Lovgivning, og samfundsmæssigt set tror jeg, det er rigtigt, at disse Bestemmelser er samlet i een Lov.

Har det konservative Folkeparti ikke ønsket at stille Ændringsforslag, saa har vi jo derimod fra Partiet Venstre faaet et helt nyt Lovforslag fremlagt, som ganske vist ikke har ret meget med den højtærede Socialministers Lovforslag at gøre, og nyt i egentlig Forstand kan man heller ikke sige; at det foreliggende Ændringsforslag fra Partiet Venstre er. Venstres Ændringsforslag er jo det, man kender fra Forslagene i Landstinget i 1927—28, og dette var fremme i et Udvalgsflertal i Folketinget i 1928—29. Men Tiden er løbet fra dette Forslag, hvis det overhovedet nogen Sinde har været paa Højde med Tiden.

Der mangler i det Ændringsforslag fra Venstres Side de afgørende Hovedpunkter i den Lovgivning, som her maa gennemføres, nemlig Spørgsmaalet om den rimelige Nedsættelse af Læretiden, om Gennemførelsen af et lovmæssigt og fagligt Tilsyn og endelig om en Ordning af Lønproblemet; det er paa disse Omarader, at der maa lovgives, hvis der overhovedet skal være nogen Mening i, at Samfundet beskæftiger sig med Lærlinguddannelsen.

I Venstres Ændringsforslag er Gartnerierne taget ud af Lærlingeloven. Medtagelsen af disse er et af de Goder, som den højtærede Socialminister har forstaaet at indbringe i det foreliggende Lovforslag, og jeg vil gerne fremsætte den Mening, at det netop er paa Tiden, at man søger at lovgive ogsaa for Gartnererhvervet. Jeg tror, Uddannelsesforholdene der indenfor er saadanne, at ordnede Forhold maa tilvejebringes ved Indblanding fra Samfundets Side.

Dansk Gartnerforbund har henvendt sig til det nedsatte Udvalg og har meddelt Udvalget Ordlyden af en saakaldt Lærlingekontrakt indenfor Gartnerfaget. Jeg kan nok antyde, at det var en af de mærkeligste Lærlingekontrakter, man vistnok endnu har set. I den Lærlingekontrakt var Arbejds-